

ת"פ 42905/07/15 - מדינת ישראל נגד דני חסן

בית משפט השלום בעכו

15 מרץ 2016

ת"פ 42905-07-15 מדינת ישראל נ' חסן(עציר)
42940-07-15

לפני כבוד השופטת שושנה פיינסוד-כהן
מדינת ישראל המאשימה

נגד
הנאשם
דני חסן

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד אתי קליין

הנאשם - נוכח

הסניגור - עו"ד ביתם עבד עבדאלעלי

פרוטוקול

ב"כ הצדדים:

עיינו בתסקיר שירות המבחן.

ב"כ המאשימה טוענת לעונש:

מגישה הרשעות קודמות. הנאשם בן 21 וכבר הספיק להסתבך בשתי עבירות חמורות. האחת, בהיותו קטין שם היה מדובר בהחזקת נשק שלא כדין והוא נדון למאסר של 6 חודשים שרוצה בעבודות שירות ועונשים נלווים. התנסות זו לא הועילה והנאשם שב והסתבך בעבירת הריגה ונדון למאסר בפועל של 20 שנים ביום 21.10.15. **מוגש ומסומן ת/1.**

בהיותו עצור בגין העבירה ההיא, ביצע את המיוחס לו באישומים 1 ו- 2 בתיק זה.

מדובר באיומים והטרדה סדרתית של מי שהייתה מאורסת לו בסגנון והנסיבות כמפורט בשני האישומים. נאשם שמרשה לעצמו לבצע עבירות תוך כדי שהוא עצור בגין עבירה אחרת שאף היא עבירת אלימות חמורה מאוד, בזמן שהוא עצור, מתוך בית המעצר ולא פעם אחת אלא באופן סדרתי. הדבר מלמד על עצמו שאין כל מורה ואין עכבות כלשהן. העבירות של איומים והטרדה כלפי בת זוג, הן עבירות קשות שפוגעות באופן ממשי באיכות חיים של האשה, במקרה זה הנאשם יצר קשר טלפוני ואיים על האשה גם באמצעות אחיה ואחותה, כעולה מעובדות אשום מס' 2. הוא התקשר בטלפון

גם לביתה. לא מדובר באירוע מקרי נקודתי. נאשם שעצור בגין עבירת הריגה וממשיך להתקשר לבת הזוג, זה כלשעצמו ללא התוכן המאיים, זה מאיים בפני עצמו משום שזה משדר מסר שגם סורגים ומעצרו לא מאפשרים לה לחיות בבטחון.

לפי התסקיר אנו למדים כי אין ולא אמור להיות קשר בין הצדדים. הנאשם יצר קשר זוגי אחר חדש, כך עולה מהתסקיר. זה בתשובה להערת ביהמ"ש. בנסיבות האחרות, אין לשלול קשר עם בת הזוג.

לכן העובדה שמתלוננת מהרה לבטל את תלונתה במשטרה על רקע התערבות מכובדים כהגדרתה, לא מפחיתה לטעמי כהוא זה לסיכון בו היא נתונה. התסקיר מצויר תמונה מדאיגה הן לגבי מאפייני ותפוסי ההתנהגות והאישיות והן לגבי התנהגותו בעתיד, גם בהקשר של המתלוננת. נראה סיכון גבוהה להישנות התנהגות עוברת חוג בתחום הזוגי. מפנה לעמוד 2, פסקה ראשונה, השלישית והרביעית. מפנה במיוחד לפסקה השלישית גם היום. מפנה לסיפא של הפסקה הראשונה לגבי הקושי לצפות. כל אלה מחייבים לטעמי הטלת עונש מרתיע במצטבר לעונש שמרצה כעת הנאשם, למרות שהעונש ארוך. אבקש להפנות את ביהמ"ש לת.פ. 25638-08-12 גם שם היה מדובר בנאשם כבן 20 שבאופן שאיים והטריד את בת זוגו, שם הייתה חו"ד אודות מצבו הנפשי של אותו נאשם. ראשית, ביהמ"ש מצא לנכון כי מדובר במתחם לכל אחת מן העבירות. למרות ששם הייתה מערכת יחסים מורכבת בין שני הצדדים ולא כמו בעניינו שאין כוונה לחדש את היחסים, ביהמ"ש הטיל על הנאשם מאסר של 20 חודש ועונשים נלווים.

מפנה לע.פ. 39949-06-12 בימ"ש מחוזי בחיפה שם היה מדובר בנאשם כבן 60 שנדון בסופו של דבר ל - 9 חודשי מאסר וביהמ"ש המחוזי קיבל את ערעור המדינה וגזר עליו 12 חודשי מאסר וזאת כשהוא מציין שאינו ממצה את הדין לאור גילו המבוגר, הנכות ממנה הוא סובל ממשד הבטחון. ביהמ"ש הפנה לרע.פ. 6577/09 מצטטת.

בעניינו אין נסיבות מקלות לנאשם. העובדה שהוא נתון במאסר ארוך, איננה נסיבה מקלה אלא נסיבה מחמירה. את העבירות ביצע כשהיה עצור על אותה עבירה. התסקיר כאמור מדבר בעד עצמו.

אבקש להפנות לע.פ.ג. 42517-02-14 בימ"ש מחוזי ב"ש במיוחד לאמירות העקרוניות שנוגעות לעבירת איומים ובפרט לאיומי בת זוג. נראה שההלכה מובילה בעניין זה לר.ע.פ. 1293/08 **קורניק נ' מדינת ישראל** שם הוטל מאסר בפועל של 12 חודש בגין עבירה בודדת של איומים כלפי בת זוג.

מפנה לת.פ. 51656-12-12 בימ"ש שלום חיפה. גם שם היה מדובר בנאשם שהיה נתון במעצר בגין תיק אחר עם מערכת יחסים בעייתית מצד שני בני הזוג. ביהמ"ש הטיל על הנאשם 14 חודשי מאסר במצטבר למאסר אותו ריצה באותו זמן.

בנסיבות אלה אני סבורה כי מתחם הענישה הוא בן 8 ל- 16 חודשי מאסר. אבקש להטיל 14 חודשי מאסר במצטבר לעונש אותו מרצה כעת הנאשם ומאסר על תנאי מרתיע.

הסיגור טוען לעונש:

מדובר בנאשם שהודה בהזדמנות הראשונה לאחר שהצדדים הגיעו להסכמות מסוימות שהוצהר עליהן הוצהר בישיבה שהתקיימה ביום 25.1.16. אין מחלוקת, הודאה זו בהזדמנות הראשונה מעידה על אדם שמקבל אחריות על מה שעשה וכי הוא מבין את חומרת מעשיו ואת הפסול במעשיו. כמו כן, הודאה זו נמנעה עדותה של המתלוננת בתיק על כל המשתמע מכך. אתמול שוחחתי עם חברתי והסברתי לה את השיקול החשוב ביותר שהמתלוננת לא עמדה על דוכן

העדים, וזאת בשים לב לעדה אליה משתייך הנאשם. לא אוכל לפרט. אני דוחה מכל וכל את כל טענותיה של חברתי ב"כ המבקשת בכל הנוגע למצבה הנפשי של המתלוננת. צר לי מאוד שהתובעת שהייתה בדיון קודם ושמעה את עמדת המתלוננת ומתברר שזה לא נרשם בתיק של המאשימה אם כי הייתי נוכח וראיתי במו עיני את החיוכים של המתלוננת כלפי הנאשם.

המתלוננת הגישה תלונה בתיק זה ביום 25.5.15. התלונה עקב מחדל חקירתי הוזנחה, נגנזה אפילו ולא זכתה לשום טיפול מצד הרשות החוקרת. רק בחודש יולי התחילו לטפל בתיק. חברתי שטוענת היום שהמתלוננת מיד הלכה לבטל תלונה, זה לא מדויק, לא נכון, סותר את חומר הראיות שנמצא בתיק. היא הגישה תלונה ביום 25.5.15, ביטול התלונה נעשה ביום 20.7.15 בהתאם ולפי רצונה החופשי של המתלוננת. אין מחלוקת שהנאשם היה עצור בגין תיק אחר בתקופה הרלוונטית לכתב האישום. אין מחלוקת כי עבירת האיומים בוצעה מרחוק ולא בפני המתלוננת. הנאשם בזמן הרלוונטי לכתב האישום, היה בתחושות מעורבות. כאשר המתלוננת מגלה יחס אמביוולנטי כלפי הנאשם שמצד אחד אומרת לנאשם היא רוצה קשר אם כי לוחצים עליה לנתק את הקשר בגלל תיק אחר ומצד שני, אומרת שהיא רוצה מרצונה החופשי לנתק את הקשר איתו ללא לחץ מגורם כלשהו. הנאשם הוכיח ברחל בתך הקטנה ובניגוד לממצאי התסקיר כי הנאשם הזה למד את הלקח המתחייב. עובדה וזה אושר על ידי המתלוננת בדיון שהיה קבוע ביום 25.1.16 כי הנאשם לא עשה ולא ערך ולו שיחה אחת למתלוננת. זה לאורך חודשים, מאז ביצוע העבירות נשוא כתב האישום. הנאשם הוכיח שיש לכבד את רצונה של המתלוננת שהיא מעוניינת לנתק עמו את הקשר חרף העובדה שהוא אהב אותה והייתה ביניהם אהבה. אבל, החשוב שהוא הפנים את חומרת מעשיו והוכיח לביהמ"ש שהוא אכן מבין את הפסול במעשיו והבטיח לא להתקשר למתלוננת ולא ליצור עמה קשר וקיים זאת למופת.

אין מחלוקת לפי האמור בתסקיר שירות המבחן כי הנאשם החל בהליך טיפול. הוא לומד בבית הכלא. הוא עובד ומשתתף בקבוצות טיפוליות כדי לשקם את חייו, למרות שנמצא במסגרת סגורה הוא יישאר שם שנים רבות, אבל טוב שהוא עושה כאדם צעיר כדי לשקם את חייו בכל מובן המילה. על זה מעידה המלצת שירות המבחן בסייפא של התסקיר.

אבקש לדחות ולא לייחס שום חשיבות לגזרי דין שהוגשו על ידי המאשימה שלפי דעתי אינם רלוונטיים לעניין שלנו, בשים לב שלגבי שני גזרי דין, הנאשמים לא הודו בהזדמנות הראשונה אלא בחרו לנהל את התיק ואף המתלוננות בשני התיקים הופיעו בפני ביהמ"ש והוטחו בפניהם טענות קשות ביותר כפי שמפורט בגזי הדין ולכן ההבדל בין עניינו לגזרי הדין הנוספים הוא הבדל עצום.

אצלנו הנאשם לקח אחריות על מעשיו ולפי דעתי, למרות שלא פירטתי, אני מאמין שביהמ"ש מבין את כוונתי שאני אומר שהמנעות מהעדת המתלוננת בתיק זה הינו אירוע דרמטי ויש לו שיקול לקולא ולטובת הנאשם שבחר להודות ולקבל אחריות ולא לשמוע עדותם של העדים.

הודאת הנאשם חסכה מזמנו היקר של ביהמ"ש. הנאשם עצור בגין תיק זה מיום 26.7.15 למרות שבתיק האחר הפך לאסיר מזה 5 חודשים, הוא נשאר בסטטוס של עצור בכלא וביהמ"ש מודע היטב להבדל הענקי בין סטטוס אסיר והזכויות שלו, לבין סטטוס של עצור שהוא עצור עד תום ההליכים.

למרות זאת, הנאשם לא הגיש בקשה לעיון חוזר כדי לשהות בחלופה "כאסיר" בכלא.

אפשר להשקיף על שני האישומים נשוא כתב האישום כאירוע אחד, שכן לדעתי אין מחלוקת שמבחן הקשר ההדוק שבא בע"פ 4910/13 הלכת ג'אבר, שכן אין מחלוקת שהמאשימה בחרה להשתמש בסעיף 86 לחסד"פ, המאפשר הגשת כתב אישום אחד בגין כמה אישומים, אך ורק אם מבוססים על אותן עובדות או על עובדות דומות או על מעשים הקשורים זה לזה והם מהווים פרשה אחת.

כאן מדובר בעבירות מאותו סוג בנסיבות דומות, אין מחלוקת שמתקיים קשר ענייני ברור בין העבירות.

אני סבור שבתיק הזה, כאשר משקללים את כל הנסיבות הרלוונטיות, ניתן להסתפק בענישה צופה פני עתיד. בשים לב לכך שהנאשם החליט לפתוח דף חדש, עם בחורה אחרת ולהתנתק לחלוטין מהמתלוננת.

מפנה לת"פ 36280-10-12, כב' השופט משה אלטר, שקבע מתחם עונש של מאסר מותנה בגין עבירת אלימות לנאשם בעל עבר פלילי וזאת למרות שהאיומים נשמעו בפניה של המתלוננת בתיק הזה.

לחלופין, במידה וביהמ"ש יחליט להשית על הנאשם מאסר בפועל, אבקש להסתפק בתקופת מאסר החופפת לתקופת המעצר, שהינה מיום 13.7.15 ועד היום.

הנאשם:

קודם כל אני מצטער. אני לא רוצה להיכנס לכך אם היינו מדברים, כן או לא, אך כשהבנתי שזה סופי, אני ישר ניתקתי קשר ומאז לא התקרבותי, לא התקשרתי, אפילו מחקתי את המספרים. אני השתלבתי בקבוצה לניהול כעסים והיום אני גם צריך להיות בקבוצה של אלימות במשפחה, נרשמתי וקיבלו אותי לקבוצה. אני לומד ודואג לחיים שלי. אני מקווה להתחתן עוד שישה חודשים. יש לי מחשבות אחרות ואני בכיוון אחר בכלל.

החלטה

נדחה למתן גזר דין ליום 22.3.16 שעה 11.30.

הנאשם יוזמן באמצעות שב"ס.

ניתנה והודעה היום ה' אדר ב' תשע"ו, 15/03/2016 במעמד הנוכחים.

שושנה פיינסוד-כהן , שופטת

